

Universitätsbibliothek Paderborn

**TRACTATVS|| DE CON-||FESSIONIBVS MA=||LEFICORVM ET
SAGA-||RVM SECVNDÒ RECOGNI||tus, & auctior redditus.||
An, & quanta fides ijs adhibenda sit?||**

Binsfeld, Peter

Avgvstae Trevirorvm

VD16 B 5530

Sexta Conclusio. Quamuis de iure fieri id non poßit, tamen in multis locis praxis contrarium seruat, quod in enormißimis criminibus, & grauibus maleficijs pro varietate circumstantiarum aliquando ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-41113

sentent. §. fin. pract. crim. q. 51. num. 15. iudicat. Ratio communiter à DD. assignatur, quia crimen & pœna per mortem extinguitur ex d. L. defuncto. quæ communis Conclusio est, vt post Cagnol. in L. pupillam qui. §. in hæredes. ff. de regul. iuris refert Clarus in d. q. 51. num. 12. Vnde quidam ex Doctoribus reprehédunt practicam contrariã, & dicunt, assessores posse conueniri actione iniuriarum, qui corpora defunctorum faciunt suspendi, aut cremari: cum inferant iniuriam defuncto, & per consequens eius hæredibus.

Sexta Conclusio. Quamuis de iure fieri id non possit, tamen in multis locis praxi contrarium seruat, quod in enormissimis criminibus, & grauibus maleficijs pro varietate circumstantiarum aliquando cadauera suspendantur, aut afficiantur pœna, qua reus, si morte praeventus non fuisset, punitus extitisset.

HANC tenent Bald. Decius, & Iaso in d. L. 2. C. Qui testam. fac. poss. Marfil. in L. quæstionis modum. ff. de quæst. Imol. in d. L. Defuncto, Gomez. Menoch. & alijs pluribus enumeratis Iul. Clar. locis cit. Sic Gomez. ait se vidisse praticari in ciuitate Salmaticensi, vbi quidam forensis voluit & tentauit habere accessum ad puerum, & cum eo committere peccatum.

catum.

catum contra naturam, & ex indicijs captus fuit, & in carcere se suspendit, & statim publicè ductus est per ciuitatem, & vias publicas, & tandem concrematus fuit. Alia exempla refert etiam Clarus. Propter facti memoriam, & aliorum terrorem consideratis circumstantijs rerum & personarum conuenit aliquando huiusmodi statuere exempla in eos, qui se ipsos conscientia sceleris commissi interficiunt, vt euitent pœnam ignominiosam in publico loco inferendam; quiq; ita miseri sunt atq; ceci, quod pluri faciant honorem, quem iam sceleris ratione amiserunt, quàm animæ & corporis salutem perpetuam, quam de facto amittunt, dum corpus & animam simul interficiunt.

Cohibentur ergo non rarò aliqui, ne sibi mortem consciscant, dum aliorum exemplo animaduertūt, etiam post mortem propriam decerni pœnam, & maximam etiam ignominiam inferri corpori mortuo, ad dedecus proprium & amicorum. Ad hoc argumentum illustrandum, facit illud, quod de Milesiorum virginibus memoriæ prodiderunt, Plutarch. de claris mulieribus, lib. 10. & Gellius noct. Attic. lib. 15. cap. 10. Cùm enim Milesiorum virgines sine vlla euidenti causa voluptate obeundæ mortis captæ essent, sicque plurimæ vitam suspendio proderent, nec statim finis huic malo imponeretur, vt remedium adhiberent,

Berent, Milesij statuto decreuerunt, vt virgi-
 nes, quæ corporibus suspensis interirent, om-
 nes nudæ, cum eodem quo essent suffocatæ at-
 q; præcinctæ laqueo, efferrentur. Deinde hu-
 iusmodi decreto publicato, virgines amplius
 voluntariam non inferebant mortem, solo
 pudore deterritæ tam ignominiosi funeris.
 Nec mirum videatur, quod hæc practica non
 sit iuri conueniens; quandoquidem propter
 enormitatem criminis, & in terrorem aliorum
 licet quandoq; iura & leges transgredi, vt mul-
 tis tradunt Bald. in Authen. Sed nouo iure. C.
 de seruis fugit. & auctores in addit, ibidem, &
 latius alijs Andr. Barbatius in cap. i. de constit.
 à num. 155. Marsil. in L. Vnius. §. Cogniturum.
 ff. de quæst. & in singulari 601. vbi ait: Enor-
 mia talis esse naturæ & importantiæ, quod
 alterent dispositionem statutorum & iuris
 communis. Nec illud prætereudum est, quod
 Athenienses, cum necem sibi quisquam manu
 propria consciuisset, defuncto cadaueri ma-
 num tanquam facinorosam abscindebant, il-
 lamque abscissam corpore, inhumatam relin-
 quebant, reliquum verò cadauer humo tege-
 bant, & sepeliebant, vt meminit AEschines in
 oratione aduersus Ctesiphontem, & post eum
 Alexander ab Alexand. Genial. dier. lib. 5. cap.
 vlt. prope finem. Andreas Tiraquell. ibid. in
 annotat. & in lib. de nobilitate, cap. 31. & Me-
 noch. in d. lib. 2. casu 284. num. 5. Detestanda
 T t est

est etiam quorundam amicorum & sanguine iunctorum crudelitas, & audacia, qui curant sibi vinculo sanguinis obligatos, ob crimina capitalia morte digna in carceribus detentos, veneno ad bibendum, aut comedendum dato, necari, ne ignominiosè publicam pœnam subeant. De quibus Bald. & Ias. in L. i. C. qui testam. facere possunt Marsil. in singulari 150. Menoch. in d. cas. 285. à num. 5.

LEX VI.

Multi magicis artibus vsi elementa turbare, vitam insontium labefactare non dubitant, & manibus accinctis audet ventitare, vt quisq; suos conficiat malis artibus inimicos. Hos, quoniam natura peregrini sunt, feralis pestis absumas.

HAEC Lex est etiam Imperatoris Constantini ad populum: Vnde eruitur, opera maleficorum, quæ nostri confitentur se commisisse, non esse noua, sed etiam antiquitus magos fuisse & maleficos in magno numero, qui similia fecerunt, & cum Dæmonibus contra hominum salutem conspirauerunt. Et aduertendum ex hac etiam lege, maleficos magicis artibus, & non naturalibus nocere: atque (vt hæc etiam anno-

tem,